

Universitätsbibliothek Wuppertal

Linguarum Vett. Septentrionalium Thesaurus Grammatico-Criticus Et Archæologicus

Hickes, George

Oxoniae, 1705

Caput quintum. De pronomibus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1559)

Nota, quod per neutra singularia producta in ΑΤΑ Græca pluralia redduntur in Ulphilanâ versione: ut videre est Luc. XVIII, 21, 28. & XIV, 17. & V, 11.

XIII. Comparativa formantur à positivis in IZQ, vel QZΛ. ut ΜΑΝΑΓΙΖQ à ΜΑΝΑΓS, multus. ΕΚQΔΙΖQ à ΕΚQΔΑ, sapiens. ΣΥΝQΦQZΛ à ΣΥΝQΦΑ, fortis. Superlativa verò formantur à comparativis in ISTS, & emphaticè in ΙΣΤΑ. ut ΒΑΤΙΣΤS, ΒΑΤΙΣΤΑ, optimus, à ΒΑΤΙΖQ. ΕΚΝΙΣΤS, ΕΚΝΙΣΤΑ, primus. ΜΑΝΑΓΙΣΤS, ΜΑΝΑΓΙΣΤΑ, à ΜΑΝΑΓΙΖQ. ΗΑΝΗΙΣΤS, altissimus, ΗΑΝΗΙΖQ, altior, ΗΑΝΗ, altus. ΜΑΙΣΤS, maximus, ΜΑΙΖQ, major. Leguntur etiam ΑΝΗΝΙΣΤS, & ΑΝΗΝΙΣΤΑ, altissimus. ΣΠΕΔΙΣΤΑ, novissimus. ΗΙΝΔΑΝΙΣΤΑ, extremus. ΜΙΝΙΣΤΑ, minimus. ΑΕΤΝΙΣΤS, & ΑΕΤΝΙΣΤΑ ultimus, quorum comparativa non extant in pretiosis argentei codicis reliquiis.

CAPUT QUINTUM.

De Pronominibus.

I. Pronomen primitivum primæ personæ (ic, ego, pit, nos duo, pe, nos) declinatur in hunc modum :

Num. sing.	Num. dualis.	Num. plur.
Nom. Ic, ego.	Nom. 2 pit, nos duo. vāi, vā.	Nom. pe, nos.
Gen. min.	Gen. uncep.	Gen. upe.
Dat. me.	Dat. 3 unc, unge, & uncpum.	Dat. uʃ.
Acc. me, 4 mec.	Acc. pit.	Acc. uʃ.
Abl. me.	Abl. unc, unge, & uncpum.	Abl. uʃ.

Pro pe, nos, legitur in Dano-Saxonicis poe, & uʃih, ut, ʃophuon poe i uʃih ʃieʃtaʃ, quare nos jejunamus, Matth. IX, 14. cod. ms. interl. Cott. Hic libet subijcere unum, & alterum exemplum pronominis primæ personæ in duali numero. Luc. XXIII, 41, alter latronum ad alterum, ʃ pit pitoblice by uncep æp-dædum onʃoð, & nos quidem secundum quod fecimus, recipimus. uncep ʃilʃpa ʃih, inquit Adamus ad Evam, Cædm. p. 19. l. 23. Matth. III, 5, Jesus ad baptistam sic loquitur; Læt nu. þuʃ unc zebæʃenaþ calle pihtʃiʃuʃiʃe zepʃyllan, sine modo, sic enim nos decet implere omnem justitiam. Matth. XX, 31, duo cæci clamant ad Christum; zemiltra unc Dau-der ʃunu, miserere nostri, fili David. Marc. X, 37, Jacobus & Johannes sic Christum affantur, ʃylle unc. þat pit pitton on þinum pulþne, da nobis, &c. Luc. II, 48, sic alloquitur Maria Christum; ʃunu hpi dibeʃt þu unc þuʃ. þin ʃædeʃ and ic ʃapuzende þe ʃohton, fili, quid fecisti nobis sic, ecce pater tuus, & ego dolentes quærebamus te. Luc. XII, 13. ʃeʃe minum bpe-ðep. þat he dæle uncep æhta pið me, dic fratri meo, ut dividat mecum nostram hereditatem. þuʃh uncep bʃoþep-þæðenne ic ʃeʃe ʃoð, per fraternitatem nostram verum loquor. Nota etiam, quod à Goth. NNSIS, Francice legitur s uʃic, uʃich, uʃih, pro nos, & nobis. Hisce addas exemplum gen. plur. upe. nu Adam can ʃpel ʃ ʃob ʃpa ʃpa upe ʃum, nunc Adamus scit bonum & malum, sicut unus ex nobis, Gen III, 22.

II. Pronomina possessiva primæ personæ (min, meus, mine, mea, &c.) sic declinantur :

Numerus singularis.		Numerus pluralis.
Nom. Min, meus, um.	Nom. mine, mea.	Nom. mine, mei, e, a.
Gen. mineʃ.	Gen. minpe.	Gen. minpa.
Dat. minum.	Dat. minpe.	Dat. minum.
Acc. minne, min.	Acc. mine.	Acc. mine.
Voc. min.	Voc. mine.	Voc. mine.
Abl. minum.	Abl. minpe.	Abl. minum.

Numerus singularis.		Numerus pluralis.
Nom. upe, noster, um.	Nom. upe, nostra.	Nom. upe, nostri, e, a.
Gen. upeʃ.	Gen. uppe.	Gen. uppa.
Dat. upum.	Dat. uppe.	Dat. upum.
Acc. upne.	Acc. upe.	Acc. upe.
Voc. upe.	Voc. upe.	Voc. upe.
Abl. upum.	Abl. uppe.	Abl. upum.

Pro upe, legitur uʃep, uʃʃep, noster, nostras, à Goth. NNSAK. vel potius Francico unfer: ut, neʃgend uʃep, redemptor noster, Cædm. XIII, 21. hylbleaʃe iʃ uʃep hʃe, p. 82. l. 21. pro upum

1 Runice БРАИИТА, bradista, latissimus, Cædm. p. 47. l. 24. Nec derivatur à Gotico planè ad formam Græcorum in αει, ut in αει-εος, κελις, &c. 2 Goth. VIT: 3 Goth. ΠΓ-ΚΡΙΣ: 4 Nec ʃopʃ bʃpecað, me dolor vexat, p. 57. l. 24. vide caput vigesimum. occurrit

occurrit scriptum *urjum*, *Bed. H. E.* p. 81. & pro *urjer*, *urjer*, p. 86. in margine *urjum* etiam occurrit, p. 122. & *urje* pro *urpe*. *je* *lybe* *oþ* *urje* *tibe*, *qui ad nostra tempora vixit*, p. 149. *picriendum urjum þam æferþan hlaforþum*, p. 300. on *urjum anpealde*, *in nostra potestate*, *Boeth.* p. 25.

Numerus singularis.

Numerus pluralis.

Nom. uncer, ¹ *nofter*.
Gen. uncerer, pro uncerer.
Dat. uncerum.
Acc. uncerne.
Voc. uncer.
Abl. uncerum.

Nom. uncerne, *nostra*.
Gen. uncerper.
Dat. uncerpe.
Acc. uncerpe.
Voc. uncerpe.
Abl. uncerpe.

Nom. uncerne.
Gen. uncerpa.
Dat. uncerum.
Acc. uncerpe.
Voc. uncerpe.
Abl. uncerum.

Matth. xx, 33, clamant ad Christum duo cæci: *þæt uncer eagan rjn zeoponebe, domine, ut aperiantur oculi.* vide *Luc.* xii, 13. *zepeo þæt he iþ æpenþ-þecg uncerer heappan, percipio illum esse nuncium nostri domini*, inquit Eva ad Adamum, *Cædm.* xvi, 19, & 25. *zemu-na þu þurje tibe, and uncerer zerpæcer, memento hujus temporis, ac loquela nostra*, angelus ad *Edwinum*, *Bed. H. E.* p. 139.

III. Pronomen primitivum primæ personæ *Mæso-Gothicum* *ik*, *ego*, declinatur in hunc modum:

Num. sing.

Num. dual.

Num. plur.

Nom. *ik*, *ego*.
Gen. *meinl*.
Dat. *mis*.
Acc. *mik*.
Abl. *mis*.

Nom. *vit*, *vai*, *vá*.
Gen. *ngkis*, vel *ngrkis*.
Dat. *ngkis*.
Acc. *vit*.
Abl. *ngkis*.

Nom. ² *veis*, *nos*.
Gen. *nnsakl*.
Dat. *nns*, & *nnsis*.
Acc. *nns*, & *nnsis*.
Abl. *nns*, & *nnsis*.

Exempla dualis numeri petantur ex *Job.* xvii, 22. *Marc.* x, 37. *Matth.* ix, 27. *Luc.* vii, 20.

Numerus singularis.

Numerus pluralis.

n. { *meins*, *meus*.
 mein, *meum*.
g. *meinis*.
d. *meinamma*.
a. { ³ *meinana*,
 mein.
v. *meins*, *mein*.
a. *meinamma*.

n. *meinl*, *mea*.
g. *meinlizzs*.
d. *meinl*.
a. *meinl*.
v. *meinl*.
a. *meinl*.

n. { *meinli*, *mei*.
 meinla, *mea*.
g. *meinlize*.
d. *meinlim*.
a. { *meinlans*,
 mein.
v. *meinlmeinl*.
a. *meinlim*.

n. *meinxs*, *mea*.
g. *meinlizzs*.
d. *meinlim*.
a. *meinxs*.
v. *meinxs*.
a. *meinlim*.

Numerus singularis.

Numerus pluralis.

n. { *nnsak*, *nofter*,
 nostrum.
g. *nnsakis*.
d. *nnsakamma*.
a. { *nnsakana*,
 nnsak.
v. *nnsak*.
a. *nnsakamma*.

n. *nnsakl*, *nostra*.
g. *nnsaklizzs*.
d. *nnsakl*.
a. *nnsakl*.
v. *nnsakl*.
a. *nnsakl*.

n. { *nnsakli*, *nostri*.
 nnsakla, *nostra*.
g. *nnsaklize*.
d. *nnsaklim*.
a. { *nnsaklans*,
 nnsakl.
v. *nnsakli*, &c.
a. *nnsaklim*.

n. { *nnsakxs*,
 nostra.
g. *nnsaklizzs*.
d. *nnsaklim*.
a. *nnsakxs*.
v. *nnsakxs*.
a. *nnsaklim*.

Ab *ngrkis* proculdubio est possessivum *ngruak*, *voinags*, sed deest exemplum in argenteo codice lacunis pleno.

IV. Pronomen primitivum secundæ personæ (*þu*, *tu*, *zýt*, *φῶϊ*, *φά*, *ze*, *vos*) declin. in hunc modum:

Num. sing.

Num. dual.

Num. plur.

Nom. *þu*, *tu*.
Gen. *þin*.
Dat. *þe*.
Acc. *þe*, *þec*.
Voc. *eala þu*.
Abl. *þe*.

Nom. * *zýt*, *φῶϊ*, *φά*.
Gen. *incer*.
Dat. *incrum*, & *inc*.
Acc. *inc*.
Voc. *eala inc*.
Abl. *incrum*, & *inc*.

Nom. *ze*, *vos*.
Gen. *eoper*.
Dat. *eop*.
Acc. *eop*.
Voc. *eala ze*.
Abl. *eop*.

Exempla dualis numeri in pronomine secundæ personæ: *Cædm.* p. v. sic affatur Deus Adamum, & Evam: *inc rceal realt pæter þunian on zepealde, sub vestra ditione erit salum.* *inc*

¹ *voinags*, de duobus nimirum dicitur. ² *Ru-nice. PHR, weir. Germ. Wir.* gen. *anser*, dat. *uns*, acc. *uns*, abl. *uns*. ³ Legitur *MEINNA*, *Matth.* xi, 10. & *MEINAMA*, *Luc.* xx, 13.

tam in codice impresso, quam apographo *Juniano*, quod extat in bibl. *Bodleiana*. * Et incit, *Cædm.* lxii, 2. *þerþaþ incit þer, manete vos hic.* incit autem compositum est ex *inc* & *zýt*.
F hýpaþ

hýpaf eall, *vobis omnia obedient.* pappuaf inc piþ þone pæstm, *cavete vobis ab illo fructu,* VI, 4. Matth. IX, 28, ait Christus ad duos cæcos: *gelyfe gýt þat ic inc mæg gehælan, creditisne, quod ego possim vos sanare.* v. 29, *ry inc æfter eoppum zeleafum, secundum vestram fidem fiat vobis.* in aliquot codicibus, *ry inc æfter incpum zeleafum.* Matth. IV, 19, Christus ad Petrum, & Andream: *cumað æfter me. 7 ic do þæt gýt beoð manna fýrcepaþ, venite post me, & faciam vos fieri piscatores hominum.* Matth. XX, 22, Christus ait ad Zebedæi filios: *gýt ný-ton hpæt gýt buðað. maþe gýt þrincan þone calic þe ic to þruncenne hæbbe, nescitis quid petatis: potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum?* denuð v. 23, *þröblice gýt minne calic þrincap, calicem quidem meum bibetis.* to gýtanne on mine rýþpan healfe. oððe on pýn-
repan. nýr me inc to rýllene, *sedere autem ad dextram meam, vel sinistram, non est meum da-re vobis.* confule etiam *Marc. X, 39, 40. & Luc. II, 42.* bið gemæne incpum opleg nýð, *inter vos* (inquit Deus ad Serpentem & Evam loquens) *erit perpetua inimicitia,* Cædm. XXII, 16. Hic libet adjicere exemplum gen. plur. numeri, quod rariùs occurrit: *Gob com þ he polbe þantian eopeþ, venit Deus, ut vos probaret,* Exod. XX, 20. Occurrit þec pro þe, quod proculdubio formatur à Cimbrico Þig, vel Francico thec, Gothice **þnk**. Pro eop non raro occurrit geop, ut in præfatione *Alfredi regis ad Wulfgeum,* quam præmisit pastorali sancti Gregorii, for þi me þingað betere. *gýf geop rpa þincap, quapropter mihi optimum visum est, si tu quoque ita existimas.* Legitur etiam aliquando gep: ut, *pe renben gep, mittimus vobis,* chart. Hen. III. quam publici juris fecit Sommerus in lexico sub voce Unnan. In Dano-Saxonicis pro eop occurrit sæpe juh, juh, juuh, more scilicet *Francorum,* ut in cap. XX. amplius docebitur.

V. Pronomina possessiva secundæ personæ sunt þin, tuus, tuum, þine, tua, quæ declinantur ut min, & mine, meus, meum, mea, & eopeþ, vester, um, eopepe, vestra, quæ sic declinantur:

Numerus singularis.		Numerus pluralis.	
Nom. Eopeþ, vester, um.	Nom. ¹ eopepe, vestra.	Nom. eopepe, vestri, æ, a.	
Gen. eopeþe.	Gen. eopeþpa.	Gen. eopeþpa.	
Dat. eopeþum.	Dat. eopeþpe.	Dat. eoppum.	
Acc. eopeþne, &c.	Acc. eopeþe, &c.	Acc. eopeþe, &c.	

Denique inceþ, *οφωίτερος, or.* inceþe vel inceþe, *οφωίτερος,* quæ declinantur ut unceþ, & unceþe. inceþe cynne, Cædm. v, 8.

VI. Pronomen primitivum secundæ personæ *Mæso-Gothicum* declinatur in hunc modum:

Num. sing.	Num. dual.	Num. plur.
Nom. þn , tu.	Nom. þIT , <i>οφωί, οφά.</i>	Nom. izVIS , vos.
Gen. þEINΛ .	Gen. irUIS , & irruIS .	Gen. izvAKΛ .
Dat. þns .	Dat. irUIS .	Dat. izVIS .
Acc. þnk .	Acc. þIT .	Acc. izVIS .
Voc. þn .	Voc. þIT .	Voc. izVIS .
Abl. þns .	Abl. irUIS .	Abl. izVIS .

Exempla dualis numeri in casibus obliquis occurrunt *Marc. X, 36. & XI, 2. Luc. XIX, 31.* In recto vero non reperitur exemplum in argenteo codice, quod tamen conjecturâ supplevi; ut enim **þIT** respondet *πρ* in persona primâ; ita suadet analogia ut *πρ* gýt respondeat **þIT**:

VII. Pro **þn** occurrit **þnzEI**, item pro **þns** occurrit **þnzEI**, *Luc. III, 22. Marc. I, 11.* Pro **izVIS** etiam non raro occurrit **gns**, & **gnzEI**, & **izVIS gns** reperitur *Luc. VI, 25.*

VIII. Pronomina possessiva secundæ personæ sunt **þEINS**, tuus, **þEINΛ**, tua, **þEIN**, tuum, quæ declinantur ut **MEINS**, **MEINΛ**, **MEIN**, **izvAK**, vester, **izvAKΛ**, vestra, **izvAK**, vestrum, quæ declinantur ut **nnsAK**, **nnsAKΛ**, **nnsAK**. Et **irruAK**, vester duorum, quod occurrit *Matth. IX, 29.* Huic **irruAK** proculdubid respondet **irruAKΛ**, vestra duorum, & declinantur ut **izvAK**, & **izvAKΛ**.

IX. Pronomen primitivum tertię personæ (viz. he, ille, heo, illa,) declinatur in hunc modum:

Numerus singularis.		Numerus pluralis.	
Nom. he, ille.	Nom. heo, illa.	Nom. hi, illi.	Nom. hi, ille.
Gen. hýr, hýr.	Gen. hipe.	Gen. hipa.	Gen. heopa, hipa.
Dat. him.	Dat. hipe.	Dat. him.	Dat. him.
Acc. s hine.	Acc. hi.	Acc. hi.	Acc. hi.
Abl. him.	Abl. hipe.	Abl. him.	Abl. him.

X. Pro hi, illi, in nominativo & accusativo plurali occurrit non rarè hýg. Dio etiam scriptum occurrit pro hi, illi, & hioþa, heopa pro hipa: ut, *ælþeodige men gýf hio hioþa hæ-*

¹ Vel eoppe. ² Legitur **irVIS**, *Marc. I, 17.* ³ Vide *Luc. XIV, 33.* ⁴ **gnzEI**, qui, *id.*, *Luc. XVI,* ⁵ **AK**, him, in *Runicâ* lingua, significat ille, ut observare licet in monumentis *Runicis.*

inēd pih̄tan nýllað, alienigenæ verò, qui de suo adulterio non volunt resipiscere, Spelm. conc. p. 194. Occurrit etiam hepe, & hep pro hipa: ut, hi polben ðpohtian hep h̄z on anceprettle, vellent vitam suam agere in anachoreti. hia quoque legitur pro hi, illi: ut, roðlice manega he gehæbe ður þæt hia p̄rþon on him, multos enim sanabat, ita ut irruerent in eum, Marc. III, 10. Deo etiam reperitur pro hi, illi: ut, pe haten ealle upe tpeope in þe tpeoppe þæt heo uý azen, præcipimus fidelibus nostris per fidem, quam nobis debent, charta H. III. supra citata. unde heom quoque pro dativo plurali him: ut, ðem þu heom God, Judica illos, Deus, Pl. v, 11. Sic in chartâ modò citatâ, of heom, illorum, vel ex illis. ubi etiam heom videtur poni pro hi, illos: ut, þæt ealle upe tpeope heom healban ðeablicheiŕtan, ut omnes fideles nostri eos habeant infensissimos. Occurrit etiam hi-heom, illi ipsi, & ab hoc heom pro hi, illos, forsan deducitur hem, quod in veteribus nostris auctoribus semper occurrit pro them. Pro hi illam, non raro occurrit h̄z, quod à Gothico iGA deducitur. exempla videat lector Matth. IX, 18. & XXII, 28. Marc. v, 33. A genitivo plurali hipa & heopa deducitur pervetustum illud her, quod in antiquis auctoribus significat their: sic in libro cui titulus The vision of Pierce Plowman, legitur:

Her mets on a heape with hoked staves
Wenten to Walsingham, and her wentches after. &
Cokes, and her knaves cryden, hote pyes, hote.

ubi obiter notetur, quòd knave ab Anglo-Saxonico cnapa proveniens, puerum, vel servum significat. A genitivo singulari hipe, venit her in moderno sensu.

XI. Pronomen primitivum tertie personæ in lingua Anglo-Saxonica non habet possessivum declinabile, sed sensus possessivus semper exprimitur per genitivos primitivi in utroque genere, & numero, nimirum per hij, hipa, hipe, heopa, quæ etiam reciprocè usurpantur, uti videre est Matth. III, 17. Luc. III, 17. & IV, 16. & V, 25. Matth. VI, 29. & VII, 24, 26. & VIII, 22. Sensus tamen reciprocus non raro exprimitur per rin, & rine, suus, a, um: ut in Spelm. conc. p. 196. 7if efne ðeð hij pabe þæt ðages vi ŕcill. pið ðr̄yhten zebete oððe rine h̄z, si servus hâc die itineraverit, domino sex solidos pendat, aut suum corium. 7p̄ræc healc popð dollice pið ðr̄yhten r̄inne, locutus est temere verbum superbum contra dominum suum, Cædm. VII, 20. bpezo engla beŕeah eazum r̄inum, angelorum princeps oculis suis intuebatur, Cædm. XXIII, 20. Hæc vox rin manifestè derivatur à Gothico SEINS, suus, ut & Gallorum sien, sienne; cum articulo, le sien, la sienne. Notandum tamen hic est aliquando legi heorum, suis: ut, on heorum t̄ibum, in suis temporibus. unde suspicor possessivum heop, h̄z, hip, hep, ab heopa, h̄z, pa, hipa, inter legendum, ut apud Francos, etsi rarius, occurrere. & forsan in exemplo supra posito in reg. 10. hep h̄z vitam suam, hep, non pro genitivo plurali primitivi he, sed pro hep possessivo sumendum est. vid. gram. Francicæ cap. v, 17.

XII. Quemadmodum articulus SAH, vel SA Gothorum, induens pronominis naturam, significat oðros, hic, w̄r̄s, ipse, iwēs, ille: sic 7e articulus Anglo-Saxonum usurpatur pro pronomine tertie personæ: ut, 7e þe þeop̄ ofrl̄ihð. 7e mot zecyþan pið aþ, qui furem occidit, is juramento debet affirmare, &c. LL. Inæ c. 16. 7e þe hloþ becozen 7y. zep̄icne 7e hine, qui turmæ accusatur, is se culpâ purgato, LL. Inæ c. 14. Sic Marc. XII, 3, 5. þa 7p̄unzon hi þæne, tum eum ceciderunt. and hi þæne ofp̄lozon, & illum occiderunt.

XIII. Pronomina primitiva tertie personæ apud Gothos sunt tria, iS, w̄r̄s ille, GAINS, iwēs, ille, & SIS, s̄, sui. iS autem & fœmininum ejus SI, declinantur in modum sequentem:

Numerus singularis.		Numerus pluralis.	
Nom. iS, ille.	Nom. SI, illa.	Nom. eis, illi.	Nom. iḡrs, illæ.
Gen. iS.	Gen. iz̄rs.	Gen. iz̄e.	Gen. iz̄r.
Dat. im̄ma.	Dat. iz̄ai.	Dat. im̄.	Dat. im̄.
Acc. ina.	Acc. iGA.	Acc. ins.	Acc. iḡrs.
Abl. im̄ma.	Abl. iz̄ai.	Abl. im̄.	Abl. im̄.

Pro eis legitur iGA Luc. II, 50. unde A. S. h̄z, pro hi, illi. Pro im̄ frequenter occurrit in. ut Luc. VI, 13, 39. Ab accus. iGA, derivatur h̄z A. S. pro hi, illam. Pro dat. iz̄ai occurrit iz̄aize.

Numerus singularis.		Numerus pluralis.	
Nom. GAINS, ille.	Nom. GAINA, illa.	Nom. GAINAI, illi.	Nom. GAINRS, illæ.
Gen. GAINIS.	Gen. GAINAIZRS.	Gen. GAINAIZE.	Gen. GAINAIZR.
Dat. GAINAMMA.	Dat. GAINAI.	Dat. GAINAIM.	Dat. GAINAIM.
Acc. GAINANA.	Acc. GAINA.	Acc. GAINANS.	Acc. GAINRS.
Abl. GAINAMMA.	Abl. GAINAI.	Abl. GAINAIM.	Abl. GAINAIM.

SIS, sui, declinatur in hunc modum: Nominativo caret. Genitivo, Dativo SIS, sui, sibi. SEINRS, w̄r̄s, Luc. XVIII, 13. Accusativo SIK, se. Ablativo SIS, se. A Pronomine reci-

¹ Hujus auctorem infra per Satyrographum non raro designamus. ² Occurrit hoc pronomen in lingua etiam Runicâ, quam veterem Norrenogothicam nonnulli auctores appellare solent.

proco SIS fit possessivum ¹ SEINS, SEINΛ, *suis, sua*, quod declinatur ut MEINS, MEINΛ:
 XIV. Ab SVES, *substantia, facultates, bona alicui propria*, fit pronomen vel adjectivum SVES.
 SVESΛ, quod in versione Ulphila-Gothica redditur *idos, id, eius, suus, a, um*, & A. S. hīz agen, & sic decl.

Numerus singularis.

Nom. ² SVES.
 Gen. SVESIS.
 Dat. SVESΛMMΛ.
 Acc. SVESANΛ.
 Abl. SVESΛMMΛ.

Numerus pluralis.

Nom. SVESΛI.
 Gen. SVESΛIZE.
 Dat. SVESΛIM.
 Acc. SVESΛANS.
 Abl. SVESΛIM.

SVESΛ, uti ego existimo, declinatur ut MEINΛ, MEINΛIZXS, MEINΛI, MEINΛ, &c.

XV. Pronomen *ðiz* vel *ðez*, *ðeoz*, *ðiz*, *hic, hac, hoc*, declinatur in modum sequentem:

Numerus singularis.

n. *ðiz*, *ðez*, *hic, hoc*.
 g. *ðizez*, *ðizez*, *hez*, & *hez*.
 d. *ðizum*, & ³ *ðiz*.
 a. *ðizne, hunc*. *ðiz*, *hez*, *hoc*.
 a. *ðizum*.

Numerus pluralis.

n. *ðaz*, *hi*, *hæ*, *hæc*.
 g. *ðizepa*, *ðizepa*.
 d. *ðizum*.
 a. *ðaz*.
 a. *ðizum*.

Dat. *ðæt* etiam usurpatur ut *ðiz*, *hez*, neutrum, & declinatur ut supra in cap. secundo de articulo. Notandum autem genit. *ðæt*, *hæt*, viz. *ðaz*, *hez* euphonice dici pro *ðatz*, *hætz*.

Observandum etiam hic est pronomina demonstrativa masculini, & foemini generis *ðiz*, *ðeoz*, *ðiz*, præmissa nominibus, articulo naturam nonnunquam induere: ut *rend ur on þaz gryn*, *mitte nos in porcos*, Marc. v, 12. commate autem 13, *ða eobon þa unclænan gartaz on þa gryn*, *tum spiritus immundi introierunt in porcos*.

Notandum quoque *ðiz*, *hez*, significare *iste, istud*, æquè ac *hic, hoc*, & *þeoz ista*, æquè ac *hæc*. pro *ðizum*, *ðizum*, *ðizum*, occurrit *ðiz*: ut, *on þiz andþeapðan life*, *in hac præsentis vita*, Boeth. p. 117. pro *ðizepe* reperitur *ðize*, ut, *ge on þize populbe ge on þæpe topeapðan*, *quum in hoc mundo, tum in futuro*. *on þize ilcan bec*, Boeth. p. 96. *on þæpe ilcan bec*, p. 94. & pro *ðizepa*, *ðizepa*, Matth. XIII, 22, *þ þonne geornfulnez þize populbe, þ leaþunz þizepa*, *peopulb-pelena forþþizmaþ þæt popð*, & *tunc sollicitudo sæculi huius, & fallacia divitiarum suffocat verbum*. *for þizepa tida þrecennizpe*. Bed. H. E. p. 158. pro *ðizepa* autem denuo per apocopen occurrit *ðize*, vel *ðize*: ut, *anum þizepa lytlypa manna, uni ex minimis istis*, Matth. x, 42. Sic in præfat. *Elfr. ad Wulf. þizepa* (pro *ðizepe*) *populb þinga, huius mundi res*. Dat. *vel þæt* significat etiam *id, illum, istud*, perinde ac *hoc*. Quinimo *ðiz*, *hez*, *þeoz*, *hæt*, emphaticè significant *istic, istac, istoc*.

XVI. Apud Anglo-Saxones *pe*, *peo*, & *þe*, *þeo*, *þæt*, & apud Gothos ⁴ SA, SX, ⁵ ΦΑΤΛ, demonstrativè significant, ut *ðiz*, *þeoz*, *þæt*, *hic, hæc, hoc*, & ut *is, ea, id*, vel *ille, illa, illud*, apud Latinos. Nota etiam, quod ablativo *þæpe* postponatur aliquando præpositio *on*: ut, *Erizt gezett þiz gebed. þ gpa beleac mid þeapum popðum*. *þæt ealle upe neoda azþer ge gartlice ge lichamlice* *ðæpon gýnd belocene, Christus hanc orationem præscripsit, & tam paucis verbis conclusit, ut omnia nobis necessaria, tam corporalia, quàm spiritualia eã comprehenderentur*, cod. ms. pe pil-

¹ Runicè enim SIS est 𐌺𐌰 , *sin*: ut 𐌰𐌺𐌱𐌹𐌸 : 𐌺𐌹 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 . Dulfr ug Ulfr risdu stino disif uftir Osmut liba filaga *sin*, i. e. *Dulfer, & Ulfer lapidem hunc crexerunt Osmuto dilecto suo socio*, Ol. Worm. mon. Dan. l. 3. c. 4. 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 . Taufsa risdi stino disif uftir Gamai buta *sin*, *Taufsa lapidem hunc posuit in memoriam Gamai cognati sui*. Sic passim 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 . *brudur sin*; & 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 . *bruder sin*; &c. 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 : 𐌺𐌹𐌸 . *bruder sin*, Ol. Worm. regum Dan. serie altera.
² Hinc adverbium Anglo-Saxonicum *gærlice*, vel *gærlice*, *proprie*. *pe andettað æfter halizum fæderum gærlice þ gophice, confitemur, secundum sanctos patres, proprie, & veraciter patrem, filium, & spiritum sanctum, &c.* Bed. H. E. p. 301. A Gothico SVES, *suis*, petendum existi-

mo Francicum *sualo, domesticus*: inti fianta mannes *sin* *hus sualo, & inimici hominis domestici ejus*, Tatian. XLIV, 23. *oba sie then hiuuiskes fater Beelzebub hiezun uuio mihhilo mer sine sualon, si patrem familias Beelzebub vocaverunt, quanto magis domesticos ejus*, ibid. 17. ³ On *þiz* andþeapðan *life, in hac præsentis vita*, Boeth. p. 117. ⁴ Pro SA, occurrit SAN, Job. ix, 19. ⁵ Nota quod ΦΑΤΛ ob majorem, ut opinor, emphasin, etiam cum masculinis & foemininis jungatur; quemadmodum etiam neutrum *ðæt* Anglo-Saxonum: ut, *giz pe beþeriaz þæt cennýnde þiz, si enixam mulierem prohibeamus*, Bed. H. E. p. 89, *hpæt pe piton and leorniað on Erizter bocum. þæt þæt þiz þe þæz þneopende bloder flosnyzpe. heo eadmodlice þæz cumende æfter drihtnez bæce. þ gehpan þ þæz þiz hpæzelez, novimus namque quod mulier, quæ fluxum patiebatur sanguinis, post tergum &c.* lað

lað eop recgan þume ꝥꝥutelunge nu be þam halgum tibus þe þe healbað. þæt ge þum and-
 gýt ðæron to cnapan maƷon, *cod. ms.* in sermone ad populum in octav. Pentecostes. Non
 dicitur tamen þænon pro on þæne, vel þamon pro on þam.

XVII. hýt, vel hit (à quo, rejectâ aspiratione derivatur nostrum it) est pronomen * neu-
 tri generis, id significans: ut *Matth.* 1, 20, Ðat on hipe acenned is. hýt is of þam halgum
 Ʒarþe, quod ex ea natum est, id ex spiritu sancto est. vide *Matth.* vi, 19. *Marc.* x, 21. xi, 24.
 Huic hýt respondet apud *Mæso-Gothos* ITA. exempla videat studiosus lector *Marc.* iv, 16. ix, 36.
 xv, 46. iv, 37. Nota vero quod hýt, quamvis neutri generis, usurpetur maxime in respon-
 dendo quæstioni, qua quis sit aliquis, interrogatur, pro he, & heo: ut, ic Ʒæbe eop þ ic hýt eom:
 re hælenð cƷæþ. ic hýt eom, *Job.* xviii, 8.

XVIII. Pronomen relativ. hpilc, hpilce, qui, quæ, quod, à G. OGLEIKS, vel OLEIKS, sic decl:

Numerus singularis.		Numerus pluralis.	
Nom. hpilc, qui, quod.	Nom. hpilce, quæ.	Nom. hpilce, qui, quæ, quod.	
Gen. hpilces.	Gen. hpilcepe, hpilcpe.	Gen. hpilcra.	
Dat. hpilcum.	Dat. hpilcepe, hpilcpe.	Dat. hpilcum.	
Acc. hpilcne.	Acc. hpilce.	Acc. hpilce.	
Abl. hpilcum.	Abl. hpilcepe, hpilcpe.	Dat. hpilcum.	

Hpilc etiam significat, quis, qualis, quisque. Ʒpa hpilc Ʒpa, quisquis: ut Ʒpa hpilcne Ʒpa hi bæ-
 don, quemcunque rogaverint, *Marc.* xv, 6. à hpilc, eliso l, est *Angl.* which, in veteribus *whilt*.
 Nota etiam quod æghpilc [euphonice pro ælchpilc, ut æghƷær ubique, pro ælchƷær] sit prono-
 men distributivum, quod reddendum est per quisque, unusquisque, quilibet, quivis, singuli: ut æg-
 hpilc ðæg hæþ þenoh on hir aƷenum ymb-hoƷan, cuiuslibet diei sufficiunt suæ perturbationes,
Matth. vi, 34. legitur quoque gehpilc, unde gehpilcneƷe, qualitas. anpa gehpilc, unusquisque.

Præterea, Ʒe, Ʒeo, i þe, þeo, þæt, apud *Anglo-Saxones*, induunt naturam pronominis relativi
 qui, quæ, quod, ex. gr. Ænear Ʒe ouerþiþe Turnum, *Aneas, qui vicit Turnum.* Ʒ gýt þær
 Ʒona Ʒemetar arƷan Ʒolan oƷer ðæne nan man gýt ne Ʒæt, invenietis pullum ligatum, super
 quem nemo hominum adhuc sedit. Ʒe Ʒær, qui erat, *Luc.* 1, 23. Ʒe is Ʒenemned Zelotes, qui
 vocatur Zelotes, *Luc.* vi, 15. Ʒe Ʒær læpa, qui erat proditor, *verf.* 16.

De postpositum pronomibus omnium personarum significat qui. ut, ic þe Ʒtanbe beƷopan
 Ʒode, qui esto ante deum, *Luc.* 1, 19. þu þe Ʒelyrþerþ, qui credidisti. Ʒe þe com on ðpilh-
 ner naman, qui venit in nomine domini, *Marc.* xi, 9. Ʒe mihtig is, qui potens est, *Luc.* 1, 48.
 Ʒæþer upe þu þe eaƷt on heoƷenum, pater noster qui es in cælis. sic ge þe, vos qui. ælc þe,
 omnis qui, *Matth.* xix, 20. ealle þa þe hýt gehƷrþon, omnes qui audierunt, *Luc.* 1, 66. Alia
 exempla in plurali numero quærat lector, *Marc.* x, 39, 42. *Matth.* ii, 16. iii, 11. Hisce ad-
 das: Ʒe man Ʒe þe hir ƷeƷalner mannan oƷflea, is qui volens servum occiderit. Ʒe þe hine ne-
 ðer oƷfloga, is qui eum coactus occiderit, *Spelm.* concil. p. 356. 13. Ʒe þe ðeð aƷeƷ miþban
 eaƷþer rinne, qui tollit peccata mundi. Nota tamen, quod pro Ʒe þe occurrat þe þe: ut þe þe
 on me belýrþ, qui credit in me. ðe þe mid eallum mode on LƷiƷt ƷeƷƷeþeð, qui tota mente
 in Christum confidit, *Bed. H. E.* p. 344. *vid. cap. ii. reg. 7.*

Notandum etiam est, quod pro þæt vel þæt non raro occurrit þatte, þætte, þat te, þæt te: ut,
 ælc eƷiƷt, þatte Ʒoð nis. þæt is ƷeƷeaƷt, omnis substantia, quæ non est Deus, est creatura.
 Ðat etiam aliquando antecedens, aliquando relativum est, aliquando utrumque concurrat: ut,
 þit Ʒculon Ʒpa þeah Ʒecan þ þit æƷ mýnton, nihilominus debemus id querere, quod modo me-
 moravimus. Nu ic onƷite þ þ ic æƷ ymbe tƷeode, nunc id intelligo, de quo modo dubitavi.
 Aliquando etiam ob majorem emphasin ter eleganter occurrit in oratione: ut, hpæt Ʒær þ þ ic
 æƷ Ʒæbe þ ic nýrte, quid id erat, quod modo dixi me ignorasse. sic non minus eleganter gemi-
 natur Ʒe ante þe: ut, Ʒoþþam Ʒe Ʒe þe hine Ʒoþþenþ. Ʒe biþ onmod. ac Ʒe Ʒe þe hine Ʒcea-
 miar. Ʒe bið on ƷƷeopƷunƷa, ille, qui de se male existimat, fit desperans; quem vero sui pudet,
 hic respicit, *Boeth.* p. 15.

Apud *Mæso-Gothos* pariter articulus per omnes casus & in omni genere, & in utroque numero,
 vicem pronominis relativi supplere solet, syllabicâ nimirum particulâ productus: exempli gratia:

* Neutri pro Neutrius habet Varro, secundo de Analogia. & Ausonius in epigrammate XLIX. ut,
Rufus vocatus rhetor olim ad nuptias,
Celebri fit ut convivio,
Grammaticæ ut artis se peritum ostenderet,
Hæc vota dixit nuptiis:
Et masculini & feminini gignite,
Generisque neutri liberos.

† Supra notavimus de usurari demonstrati-
 ve, sicut hic relative; quem morem sequuntur an-
 tiqui nostri scriptores, præsertim *Robertus Lange-*

land, auctor xx satyrarum, quibus titulus, *The*
vision of Pierce Plowman. exempla in plu-
 rali numero, *To lyth the lays, tho lovely*
foyles made. ubi tho a ða, ut bone a ban.
 stone a Ʒtan. sic etiam legitur in alio loco, apud
 eundem, *wher tho thre dwell. But tho that*
faine hem soles. sic ex þa, tum, tunc, fit con-
 junctio tho pro then, ut, *Peter quoth the*
Prieste tho. I can no pardon fynde.
I thanked Thought tho, that he me thus
taught. Cum multis aliis ejusmodi.

Num-

Numerus singularis.

n. SΛEI, & SΛIZE, qui.
g. ΨIZEI.
d. ΨΛMMEI.
ac. ΨΛNEI.

n. 2 SΞEI.
g. ΨIZΞZEI.
d. ΨIZΛIEI.
ac. SΞEI.

n. 3 ΨΛIEI.
g. ΨIZΞEI.
d. 4 ΨΛIMEI.
ac. ΨΛNZEI.

Numerus pluralis.

n. 5 ΨΞSEI, ΨΞZEI.
g. ΨIZΞEI.
d. ΨΛIMEI.
ac. ΨΞSEI, ΨΞZEI.

Numerus singularis.

Nom. } ΨΛTEI, ΨΞEI, quod.
Acc. }

Numerus pluralis.

Nom. } 6 ΨΛTEI, ΨΞEI, ΨΞEI, quæ.
Acc. }

Nota quod ΨΛMMEI, ΨΛNEI, ΨΛTEI, contrahantur ex ΨΛMMΛEI, ΨΛNΛEI, ΨΛTΛEI: ΪZEI etiam significat qui apud Gothos in singulari, Job. VIII, 40. XII, 4. XIX, 12. & ΪZE in plurali, Luc. VIII, 13.

XIX. Sϑylf, idem, ipse, ipsemet. ipsummet, rϑylfe, eadem, ipsa, ipsamet, declinantur in hunc modum:

Numerus singularis.

Nom. 7 Sϑylf, ipse, ipsum.
Gen. rϑylfer.
Dat. rϑylfum.
Acc. rϑylfne.
Abl. rϑylfum.

Nom. rϑylfe, ipsa.
Gen. rϑylfne.
Dat. rϑylfne.
Acc. rϑylfe.
Abl. rϑylfne.

Numerus pluralis.

Nom. rϑylfe, ipsi, ipsæ, ipsæ.
Gen. rϑylfna.
Dat. rϑylfum.
Acc. rϑylfe.
Abl. rϑylfum.

Sϑylf, & rϑylfe, componuntur cum aliis pronomibus: ut icrϑylf, egomet. minrϑylfer, meimet. perϑylfe, nosmet. upeϑylfna, nostrummet. heϑylf, ille ipse. hϑrϑylfer, illius ipsius. hirϑylfe, illi ipsi. hirarϑylfna, illorum ipsorum. heorϑylfe, illa ipsa. hirerϑylfne, illius ipsius. heorarϑylfna, illarum ipsarum. hϑrϑylfe, Luc. XI, 17. Componuntur cum nominibus: ut, Petrurϑylf, ipse Petrus, &c. Sϑylf, & rϑylfe, oriuntur à Gothicis SΛBΛ & SΛBΞ, ipse, ipsa, quæ sic declinantur:

Numerus singularis.

Nom. SΛBΛ, ipse, a.
Gen. SΛBINS.
Dat. SΛBIN.
Acc. SΛBAN.
Abl. SΛBIN.

Numerus pluralis.

Nom. SΛBANS, ipsi, a.
Gen. SΛBANE.
Dat. SΛBAM.
Acc. SΛBANS.
Abl. SΛBAM.

Genitivum singularem & pluralem, unà cum dativo plurali, non ex certâ scientiâ, sed quatenus liceret per analogiæ regulas, me hic posuisse lectorem moneo, & τ̄ SΛBΞ nullos extare obliquos casus, saltem quos animadverti, in Ulfbilanæ versionis reliquiis; sed credo variari ad formam Exempli X, vel XIV. in cap. 3.

Componuntur etiam SΛBΛ, & SΛBΞ, cum aliis pronomibus: ut SI SΛBΞ, ipsa, Luc. VII, 12. ΛE MISSΛBIN, à me ipso, Joh. VIII, 28. ΨNK SΛBAN, teipsum, Joh. VII, 4. ΪZVIS SΛBANS, vos ipsos, Luc. XVI, 15. Præterea MISSΞ vox pronominalis immediatè postposita pronomibus pluralibus eundem valorem obtinet apud Gothos, ac particula met apud Latinos in nosmet, vosmet; & pariter significat, ac SΛBΛ, & SΛBΞ. ut ΔN SIS MISSΞ ANΔKNNNN, inter semet disputaverunt. MIΨ ΪZVIS MISSΞ, inter vosmet, vel vos ipsos. Legitur 8 ΨNS MISSAN, teipsum, Luc. X, 27. SAMΞ etiam apud Gothos significat idem ac rϑylf, & ylca apud Anglo-Saxones, & τ̄ αὐτὸ apud Græcos: ut ΨATA SAMΞ, idem, vel id ipsum, Matth. V, 46, 47. ΪN ΨΛMMA SAMIN ΛANΔΛ, in illâ ipsa regione, Luc. II, 8. ΨIZΛI SAMΞN MITΛΔΞN ΨIZΛIEI MITΛΔ, eadem mensurâ, quâ mensi fuerit, Luc. VI, 38. ab hoc SAMΞ, & forsân SAMΛ, est Anglicum same.

Masculinum etiam ylce, emphaticè ylca, & foemininum ylce eandem habent significationem, ac eodem modo usurpantur apud Anglo-Saxones, & sic declinantur:

Num. sing.		Num. plur.		Num. sing.		Num. plur.	
Nom. Ylc.	Nom. ylce.	Nom. ylce.	Nom. ylca.	Nom. ylca.	Nom. ylcan.	Nom. ylcan.	Nom. ylcan.
Gen. ylcer.	Gen. ylcre.	Gen. ylcre.	Gen. ylca.	Gen. ylcan.	Gen. ylca.	Gen. ylcan.	Gen. ylcan.
Dat. ylcum.	Dat. ylcre.	Dat. ylcre.	Dat. ylca.	Dat. ylcan.	Dat. ylca.	Dat. ylcan.	Dat. ylcan.
Acc. ylce.	Acc. ylce.	Acc. ylce.	Acc. ylca.	Acc. ylcan.	Acc. ylca.	Acc. ylcan.	Acc. ylcan.
Abl. ylcum.	Abl. ylcre.	Abl. ylcre.	Abl. ylca.	Abl. ylcan.	Abl. ylca.	Abl. ylcan.	Abl. ylcan.

Se ylca, ille ipse, seo ylce, illa ipsa, þar ylcan. illius ipsius, þære ylcan, illius ipsius, &c.

1 Pro quo occurrit ΨIZE, Luc. VIII, 41. 2 Occurrit quoque SEI, per crasin, pro SΞEI, Luc. II, 5. & VIII, 2. 3 Et ΨΛMIZEI, Matth. VII, 5. & ΨΛIZE, Marc. IX, 1. 4 Et ΨΛM, Matth. IX, 15. 5 Et ΨΞZE, Marc. XV, 41. 6 ΨΛTEI etiam significat qui & quæ plur. Luc. XX, 45. VII, 22. vide notam 5. p. 24. 7 Runicè MΛANF, sialf. 8 Ni fallor pro ΨNK: XX. Spilc.

XX. Spilc; qualis, declinatur ut hpilc, & rpilce, ut hpilce. hpilc, rpilc, talis, qualis. h̄p̄lic etiam talis significat. rpilc etiam usurpatur ad significandum incertum numerum, qui tamen ad certum, vel in defectu vel excessu, proxime accedit: ut, 7 b̄p̄oh̄te p̄p̄t-ge-man̄g and alepan rpilce hund-teontig boxa, & ferebat aromata, aloasque, quasi centum libras, Joh. XIX, 39.

SV̄ALLEIKS, hic talis, SV̄ALLEIKĀ, h̄ac talis, SV̄ALLEIK, tale, apud Gothos sic declinantur:

Numerus singularis.

Numerus pluralis.

n. SV̄ALLEIKS.	n. SV̄ALLEIKĀ.	n. SV̄ALLEIKAI.	n. SV̄ALLEIKRS.
g. SV̄ALLEIKIS.	g. SV̄ALLEIKAIZRS.	g. SV̄ALLEIKAIZE.	g. SV̄ALLEIKAIZR.
d. SV̄ALLEIKAMMA.	d. SV̄ALLEIKAI.	d. SV̄ALLEIKAIM.	d. SV̄ALLEIKAIM.
ac. SV̄ALLEIKANA.	ac. SV̄ALLEIKĀ.	ac. SV̄ALLEIKANS.	ac. SV̄ALLEIKRS.

Ad hujus exemplum declinatur ŌELEIKS, ŌELEIKĀ, hic, & h̄ac qualis. 1 Dyllic & h̄ylc, h̄yllice, & h̄ylce, hic, & h̄ac talis, declinantur etiam ut hpilc & hpilce, Matth. VIII, 5. Spa hpilc rpa anne h̄ylcne onfeh̄, quisquis unum talem accipit, Luc. IX, 9. næp̄pe pe h̄ylcne ge-rapon, nunquam talem vidimus, Marc. II, 12. vide Luc. IX, 9.

XXI. Hpa, indefinitum, & interrogativum, qui, quis, quæ, & h̄p̄æt, quod, sic declinantur: Nom. Hpa, h̄p̄æt. Gen. h̄p̄ær. Dat. h̄p̄am, h̄p̄æm. Acc. h̄p̄æne, h̄p̄one. Abl. h̄p̄am, h̄p̄æma. exempla: hpa realde þe ðijne anpeald, quis tibi dedit hanc potestatem, Matth. XXI, 23. gertyped pær all þiu cearþre cueþende. hua iþ þij, commota est universa civitas dicens, quis est hic? cod. evang. interl. Cott. raga me. hpa d̄yde þ̄ runne r̄tob ane tid d̄ager. Ic þe recge. Iorue, Quæst. & Resp. inter Adrianum & Ritbeum. ms. Cott. h̄p̄ær runu iþ he, cuius est filius, Matth. XXII, 42. H̄p̄æne rece ge, quem quæritis, Joh. VIII, 4, 7. hi geseah on h̄p̄æne h̄ig onfærtonobon, videbunt in quem transfixerunt. 7iþ hpa þuph lape and þuph bobunge 7obey beboba h̄pone fram h̄ij po gecyrræþ, si quis per doctrinam & prædicationem divini mandati quem ab errore suo convertat, Spelm. Conc. p. 612. H̄p̄æt, quid: h̄p̄æt yfeley d̄id he? quid mali fecit, Marc. XV, 4. Item, aliquid, paululum: ut, h̄p̄æt mape, aliquid amplius. 7 þær man l̄yrrær h̄p̄æt geþo, & si quis illic aliquod damnum intulerit, concil. Spelm. p. 128. 7iþ þijrær h̄p̄æt gelimp, si tale aliquod accidat, id. p. 370. Item, quis, quæ, quid, qualis, quale, quantum: 7 hlotu purpon. h̄p̄æt ge-hpa name, & sortem mittebant, quid, vel quantum, quisque tolleret. 7 þoh̄te h̄p̄æt reo ḡp̄etings p̄æpe, & cogitabat, qualis ista salutatio esset. penr̄t þu h̄p̄æt b̄yþ þij cnapa, quis putas, erit iste puer? 7 hi þa r̄p̄yredan h̄p̄æt, 7 h̄ponan he p̄ær, & tum inquirebant, quis, & unde esset, Bed. H. E. pag. 103. h̄p̄æt etiam præposito verbo loca, i. e. videtis, significat universaliter, & indefinite omne quod, quicquid, quodcunque: ut, rona r̄ua hi fram r̄p̄umfanz 7anzon. r̄p̄rcen loca h̄p̄æt þonne þearf r̄y, quam primum à cantu matutino venerint, in omne opus necessarium incumbant. r̄p̄rcen r̄iþþan on 2 non loca h̄p̄æt him man tæce, deinde ad nonam [horam] in opera quacunque mandata incumbant, reg. monach. XLIX. usurpatur etiam à quærentibus de aliquo, quis sit? pro hpa: ut, h̄p̄æt iþ he? Job. XIII, 25. huæt iþ þer manner runu, Job. XII, 34. h̄p̄æt hugu. h̄p̄æt h̄p̄egu, h̄p̄æthp̄eg, Dano-Saxonice huot-huoezo, aliquid, aliquantulum, parum, paulum, him biþ h̄p̄ær h̄p̄eg pana, aliquid illi deest, Boeth. Ælfredi p. 81. pilnað ælce d̄æg h̄p̄æt h̄p̄eg þijrær populd penan, quotidie aliquid desiderat divitiarum harum mundanarum, p. 57. legitur etiam h̄p̄æt h̄p̄eguninga: ut, ne miht nanpuht libbendes þære eorþan brucan ne þær p̄ætepes. ne on nauþnum earþigan for cyle. 7iþ þu hi h̄p̄æt h̄p̄eguninga r̄iþ r̄yþ ne gemengðeþt, nihil vitam habens posset neque terrâ neque aquâ frui, neutramve earum habitare, nisi tu eas modice cum igne temperasses. occurrit etiam h̄p̄æt h̄p̄æganunger: ic pene þeah þ̄ ic h̄p̄æt h̄p̄æganunger þe upahore of þære unnotneþre, videor mihi tamen te ex tristitia parum elevasse, Boethius Ælfredi, p. 78. legitur etiam æghpa, & æghp̄æt euphonice, pro ælchpa, & ælchp̄æt quisque, quæque, quodque; quilibet, qualibet, quodlibet; quivis, quævis, quodvis; omnis, omne: ut God æg-hp̄ær pealt, deus omnia gubernat, vel deus quodque gubernat. he r̄ceal on æghp̄æt hine teon, ad quodlibet se ducet. huc etiam referendum est, rpa hpa rpa, quicumque, quisquis. ut, rpa hpa rpa mid fullon pillan h̄ij mod pent to þam yþlum. De he ær poplet, quisquis cum plenaria voluntate animum suum ad mala vertit, quæ prius deserebat, Boethius Ælfredi, p. 102. forþam ðe rpa h̄p̄æt rpa þuph d̄yriþe geþon biþ, quoniam quicquid stulte fit, Boeth. p. 37. denique legitur gehpa, & gehp̄æt: ut, ne mæg hæleþa gehp̄æt h̄ij on munte lange zelærþan, nemini diu mansura est domus in monte structa. rpa bioþ anpa gehp̄ær monna modþeþam micclum apegeþe, sic cuiuslibet ex hominibus solis mens elevata est, Boeth. Ælfredi. ðonne r̄cealþ þu geofne geholian gehp̄æt þær þe to heopa pillan belimpþ, tum quodcunque illi forte volunt, tibi id ferendum est, Boeth. eller h̄p̄æt, illud, istud, alterum, aliud: ðonne lufah̄ þum þæt. þum eller h̄p̄æt, tum alter hoc, alter istud amat, vel tum ille alterum, hic autem aliud amat. Boeth. p. 74.

ŌAS, quis, aliquis, ŌR, quæ, aliqua, apud Gothos, & ŌR, quid, aliquid. ŌAS, & ni fal-lor ŌR & ŌA, sic declinatur: Nom. ŌAS. Gen. ŌIS. Dat. ŌAMMA. Acc. ŌANA. Abl. ŌAMMA. ΓΛΒΛΙ ΟΙΣ ΟΑ ΛΕΗΧΛΙΑΛ, εἰ τις τι ἐπινοήσῃ, Matth. XIX, 8.

1 Apud Chaucerum thilk, thik, thuk. 2 Nota est hora tertia pomeridiana, non cuiusque diei, sed diei æquinoctialis, ut loquitur Plinius Naturalis Historiæ, II, XCVII. legitur G 2

legitur **OE** pro *quid*. **ΘΑΚΓΑ**, & **ΘΑΚΓΩ**, *quis, quæ, quid, vel quod*, unde gen. **ΘΑΚΓΙΣ**, dat. **ΘΑΚΓΑΜΜΑ**, & acc. plur. **ΘΑΚΓΑΝΣ**, *quos*. Significant etiam *unusquisque, unaquæque, unumquodque*. Pro **Ω** etiam legitur **ΩΧΝΩ** *Marc. vi, 2*. **ΛΙΝΘΑΚΓΑΝΩ**, *in ihsou, singulos, unumquemque*, *Luc. xvi, 5*. à nominativo **ΛΙΝΘΑΚΓΑ**.

XXII. **Γεηπα**, *quisque, zehpilce, quæque, zehpilc, quodque*. **ηπα** & **ηpilc** supra declinantur.

XXIII. **Spahpa**, *quisquis, spahpilce, quæquæ, spahpilc, quicquid*.

XXIV. **Æniŷ**, *quispiam, quodpiam, æniŷe, quæpiam*, variantur in modum sequentem :

Numerus singularis.		Numerus pluralis.
Nom. Æniŷ .	Nom. æniŷe .	Nom. æniŷe .
Gen. æniŷeŷ .	Gen. æniŷne .	Gen. æniŷpa .
Dat. æniŷum .	Dat. æniŷne .	Dat. æniŷum .
Acc. æniŷne .	Acc. æniŷe .	Acc. æniŷe .
Abl. æniŷum .	Abl. æniŷne .	Abl. æniŷum .

Pro **æniŷ** legitur **æni**, *Spelm. conc. p. 469, 7. ne mæŷ æni lece, non potest medicus quispiam. ex ne & æniŷ fit næniŷ, nullus nemo: næniŷ albermanna, nullus senatorum. Spelm. conc. p. 183.*

Ænliŷic, vel **ænliŷiŷ**, *singuli, singularis*, & **ænliŷiŷe**, *singulæ, singularis*: Nom. **Ænliŷiŷ**, **ænliŷiŷe**. Gen. **ænliŷiŷeŷ**, **ænliŷiŷne**. Dat. **ænliŷiŷum**, **ænliŷiŷne**. Acc. **ænliŷiŷne**, **ænliŷiŷe**. Abl. **ænliŷiŷum**, **ænliŷiŷne**. **Γεηπæð**, *modicus, a, um, paulus, paululus, a, um*: ut, *cala ŷe zehpæðeŷ zeleaŷan, o vos modicæ fidei! Matth. vi, 30. Ic eom zehpæð tæð mæð eop, modicum tempus vobiscum sum, Joh. xiii, 34.*

XXVI. **Σum**, *aliquis, quidam, aliquid, quoddam, & ŷume, aliqua, quædam*, sic declinantur :

Numerus singularis.		Numerus pluralis.
Nom. Σum .	Nom. ŷume .	Nom. ŷume .
Gen. ŷumeŷ .	Gen. ŷumpe .	Gen. ŷumpa .
Dat. ŷumum .	Dat. ŷumpe .	Dat. ŷumum .
Acc. ŷumne .	Acc. ŷume .	Acc. ŷume .
Abl. ŷumum .	Abl. ŷumpe .	Abl. ŷumum .

Σum etiam non raro idem significat, quod **æð** an indefinite sumtum denotat; ut, *and þa pæŷon ŷume cýningaŷ. þæpe ŷume pæŷ Æþelhepe, & aliqui erant reges, ex quibus unus Æthelberus fuit. sic in numero singulari: on Depodeŷ daŷum Iudea cýningeŷ pæŷ ŷum ŷacepð on naman Zachariaŷ, fuit in diebus Herodis, regis Judææ, sacerdos nomine Zacharias. Ða pæŷ ŷum conŷul þ pe hepeðoha hataþ. Boetiuŷ pæŷ haten, tum conŷul erat (nos ducem vocamus) nomine Boetius. Boeth. cap. 1. Significat etiam incertum numerum, sed ad certum proxime accedentem: ut, Ða pæŷon hi ŷume ten zear on þam zepinne, circiter decem annos bellum gerebant, Boeth. p. 114.*

Aliquis etiam apud Anglo-Saxones exprimitur indefinite per man: ut, zif cýning æt manneŷ ham ðrincaþ, si rex in domo alicujus compotaverit, Spelm. conc. p. 127, 128. Aliquid, aliquantum, vel paululum, exprimitur etiam per hætthuzu, hætthpuŷu, hætthpeza, hætthriŷu: ut, Bpeotene hætthpuŷu ŷæc ribbe hæfde, Britannia per aliquod tempus pacem habuit, Bed. H. E. p. 8. ubi pro hætthpuŷu legit codex B. ŷum. Hpilce huŷu etiam idem valet, ac ŷum: ut, haŷaþ þæt mode hpilce huŷu ŷýlbo, habet iŷte animus aliquem reatum, p. 95. æthpæz etiam significat aliquid, æthpeza, ŷu, aliquantum.

Σum, & **ŷume** *A.S.* respondent **snms**, & **snmλ** apud *Gothos*, quæ declinantur hoc modo :

Numerus singularis.		Numerus pluralis.
Nom. snms , <i>quidam, quoddam</i> .	Nom. snmλ , <i>quædam</i> .	
Gen. snmis .	Gen. snmλizs .	
Dat. snmλmmλ .	Dat. snmλi .	
Acc. snmλnλ .	Acc. snmλ .	
Abl. snmλmmλ .	Abl. snmλi .	

snms, & **snmλ**, significant etiam *unus, a, um*.

XXVII. **An**, **æn**, *unus, unum*, & **ane**, *una*, declinantur in hunc modum: Nom. **An**, **æn**, **ane**. Gen. **aneŷ**, **anpe**. Dat. **anum**, **anpe**. Acc. **anne**, **ane**. Abl. **anum**, **anpe**.

Eodem modo **nan**, *nullus*, pro quo occurrit aliquando **noan**: ut in chartâ *Hen. III. supra* citatâ. Ab **an**, *unus*, deducitur etiam **ana**, **aneŷ**, **anum**, *solus*: ut, *pe ŷceolun on hinc zelyŷan. ŷop-*

¹ Inde Acc. **Ænine**. ² Nota quod **ŷum** denotet incertam aliquam personam *in dæna, Matth. xxvi, 19. & incertum quendam numerum: ut, ŷume hund ŷcipa, centum circiter naues.*

þon he is roþ Gōð. ⁊ ana almihtiz, *debemus in illum credere, quia verus deus est, & solus omnipotens*, ms. cui titulus, *de fide carb.* in bibl. Bodl.

An, ane, indefinite aliquando sumitur: ut, he polbe abþæfan ænne æþelinz se þær Eýne-hearþo haten, *voluit expellere quendam clitonem, qui Cynebeardus nuncupatus erat*, chron. Sax. Gibf. an. cclv. Deducitur autem hoc numerale à Goth. **AINS, AINA, AIN**, quæ sic declinantur:

Numerus singularis.

Nom. **AINS, AIN.**
Gen. **AINIS.**
Dat. **AINAMMA.**
Acc. **AINANA, AIN.**
Abl. **AINAMMA.**

Nom. **AINA.**
Gen. **AINAIZRS.**
Dat. **AINAI.**
Acc. **AINA.**
Abl. **AINAI.**

Notandum, quod **AINS, AINA, AIN**, non tantum significet *unus*, sed etiam *solus*; & quod ab eo fiant alia pronomina: ut, **AINAHLA**, *unicus*, **AINRHA**, *unica*. **NIAINSHON**, *nemo*. **AINNMEHON**, *nemini*, Joh. xviii, 9. **AINOARKANEH**, *unicuique*, Luc. iv, 10. **AINRHON**, *ullus*.

XXVIII. Agen, & agene, *proprius, a, um*, à Goth. **AIGIN**, vel **AIHN**, *propria, vel peculiaris possessio*, sic declinantur: Nom. Agen, agene. Gen. agener, agenpe. Dat. agenum, agenpe. Acc. agenne, agene. Abl. agenum, agenpe.

Hæne, hpon *ὀλίγον, aliquantum, paululum*: ut, þýrcenbe hpon, *operarii pauci*. hpon zecopeno, *pauci electi*, codd. interlin. evang. *Rushw. & Cott.* Inde *Anglorum Borealium* **whune**, pro *exiguo numero, parvo parcoque pondere, aut mensura*. occurrit etiam hþene.

XXIX. Eall, & ealle, *omnis, omne, totus, a, um*, observamus in hunc modum esse declinata:

Numerus singularis.

Nom. **Eall.**
Gen. **eallr.**
Dat. **eallum.**
Acc. **ealne.**
Abl. **eallum.**

Nom. **ealle.**
Gen. **ealpe.**
Dat. **ealpe.**
Acc. **ealle.**
Abl. **ealpe.**

Numerus pluralis.

Nom. **ealle.**
Gen. **ealpa.**
Dat. **eallum.**
Acc. **ealle.**
Abl. **eallum.**

Eall, æll, vel all, in compositione ² *præstantiam, perfectionem, & plenitudinem* denotat: ut in ællmihtiz, *allpalda, omnipotens*, Dei epitheta, apud *Cædm.* p. 7. l. 18. hinc apud *Anglos* **Allmighty, allsufficient, allsæing, &c.**

In lingua *Gothicâ*, **ALLS, ALLA, ALL**, *totus, a, um, omnis, omne*, sic declinantur:

Numerus singularis.

Nom. **ALLS.**
Gen. **ALLIS.**
Dat. **ALLAMMA.**
Acc. **ALLANA.**
Abl. **ALLAMMA.**

Nom. **ALLA.**
Gen. **ALLAIZRS.**
Dat. **ALLAI.**
Acc. **ALLA.**
Abl. **ALLAI.**

Numerus pluralis.

Nom. **ALLAI, ALLRS.**
Gen. **ALLAIZE, ALLAIZR.**
Dat. **ALLAIM.**
Acc. **ALLANS, ALLRS.**
Abl. **ALLAIM.**

Cum **ALLAI** jungitur **ALLKGR**, majoris emphaseos gratiâ, ac si *Latinè* diceretur *omnes omnino*, Marc. xi, 32. vide etiam *Luc.* iv, 22.

XXX. Ælc, ælce, *omnis, omne, quisque, quæque, quodque*: ut, ælc þæra þe bit. he onþehð, *quisquis enim petit, accipit*. ælc zōð tpeor býrþ zōðe þerþmar, *omnis arbor bona fructus bonos gignit*, Matth. vii, 8, 17. ælc Lpirsten mān rceal æfter rihte cunnan æzðer ze hýr pater þerþer ze hýr cpeban. ms. bibl. Bodl. cui titulus, *de fide catholica*. Nom. Ælc, ælce. Gen. ælcer, ælce. Dat. ælcum, ælce. Acc. ælcne, ælce. Abl. ælcum, ælce.

XXXI. Æzhpilc, æzhpilce, *unusquisque, unaquæque, unumquodque*, declin. ut hpilc, hpilce. vid. supra R. 18. Grehpæþere, *uterque, promiscuus*. þær þær mýcel pæl zep lægen on zehpæþere hond, *ex utraq. parte strages magna erat*, chron. Sax. Spa hræþer, & rpa hræþer rpa, *uter, uteruis, utercunque*, & pro ruahpæþer, per syncopen, ruæþer.

XXXII. Oþer, oþere, *alter, a, um, alius, a, ud*, declinantur secundum communem formam, ut & naþer, naþer, naþor, *neuter*. usurpatur autem pronomen oþer in orationis constructione ut *alter* apud *Latinos*: ut, and hý þæron on tpani zepýltum. on oþrum þær Bachrez ⁊ Dealþdene þa hæþenan cýningar. ⁊ on oþrum þæron þa eoplar, *divisi autem erant in duas turmas*,

¹ Ab eall, vel all, fit allic, *catholicus*. þone allican zeleþan, *fidem catholicam*, Bed. H. E. p. 302. þær allican zeleþan, *fidei catholicæ*, ibid.

in margine, eallican. ² Vide *Grammaticæ Francicæ* cap. v, 30. ³ **ALLAIS**, *Luc.* xviii, 12. ⁴ Legitur **ALLAIM**, *πάντων*, *Luc.* iv, 20.

quarum alteri praesuerunt Bachsegus & Healfdenus, pagani reges, alteri comites. chron. Sax. Gibf. an. DCCCLXXI. oþer, & oþere, respondent in Gothicâ ANÞAR, & ANÞARA, quæ sic declinantur:

Numerus singularis.

Numerus pluralis.

n. ANÞAR.	n. ANÞARA.	n. ANÞARA.	n. ANÞARAS.
g. ANÞARIS.	g. ANÞARALIZAS.	g. ANÞARALIZE.	g. ANÞARALIZAS.
d. ANÞARAMMA.	d. ANÞARAI.	d. ANÞARAIM.	d. ANÞARAIM.
a. ANÞARAN.	a. ANÞARA.	a. ANÞARANS.	a. ANÞARAS.
a. ANÞARAMMA.	a. ANÞARAI.	a. ANÞARAIM.	a. ANÞARAIM.

XXXIII. * Æzþer, uterque, ut, nim into þe of eallum clænum nitenum feoþen 7 feoþen æzþer 7ecynder 7 of fuzelcinne feoþen 7 feoþen æzþer 7ecynder, ex omnibus animalibus mundis tolles septena & septena, utriusque generis; & de volatilibus septena & septena, utriusque generis. pro æzþer occurrit sæpe auþer, ouþer, opþer: ut, ne can þara iþera opþer 7ieta beopna neapeþt, neutra virginum adhuc consortium virorum novit, Cædm. LIII, 16. heopna æzþer, alteruter. æzþer 7e, 7e, tam, quam: ut, æzþer 7e mid riþe. 7e mid riþdome, tam sapientia, quam prudentia, prætat. Ælfred. ad Wulfig. Declinatur secundum communem formam æzþræþer, idem: ut, æzþræþere þara pæron on drohtnunge munuc-liþer 7eornlice, 7 pæl zeleped, utriusque monachicæ vitæ disciplinâ studiose, & probe erant instructi, Bed. H. E. p. 276. 7 þa munecar þær 7erþabelod, þe he of æzþræþeran cýnne 7eomnode. 7 mid him brohte, & monachos inibi collocavit, quos de utraque natione collectos adduxerat, ibid. Nohþæþer, ne aliquid, nihil: þat beþereþe þat nohþæþer þýrþa beon ne feoþe, prohibuit, ne aliquid horum feret. Ali- ter aliquando scribitur nahþæþer:

XXXIV. Apihþ, vel apuhþ, & per aphæresin 3piht, puht, & per contractionem auht, & uht, significat + aliquid: ut, forþam ic ne durpþ 7edyrþtæcan þara minra apuhþreala on 7e- ppita 7ettan, quoniam non audebam præsumere meorum aliquid scripto committere. Hinc 5 napihþ, nopihþ, nauht, vel naht, nihil: ut, naþe heo ýrþer napihþ, nihil habeat hereditatis, conc. Spelm. p. 367. 7 hiþ nanon men naht ne feoþon, Marc. XVI, 18. deoþol moþ ælceþ manneþ aþandian þræþer he 6 aht rý oððe naht, diabolo licet unumquemque probare, an aliquid sit, vel nihil. ne biþnode þe nan man. forþam þe nan æþ þe næþ þara þe auht oððe nauht poþhte, nemo tibi exemplum præbuit, propterea quod eorum, qui aut aliquid, aut nihil operati sunt, nemo ante te erat, Boethius Ælfredi. p. 77. legitur in plurali nauhtar: ut, þonne ne biþ hi nauhtar buton anlicneþ þ mon mæþ 7eþon þ hi 7io men pæron, tum nihil aliud sunt, nisi imagines, quibus videatur ipsos olim homines fuisse, Boethius Ælfredi. p. 113. Hinc etiam ælc-uhþ, quicquid, & nan-uhþ nihil. Ad aht & naht proximè accedunt Anglica ought, nought. Apihþ Anglo-Saxonicum proximè etiam accedit ad suam originem VLIHT, res quævis, aliquid, quod sic decl.

Numerus singularis.

Numerus pluralis.

Nom. VLIHT.	Nom. VLIHTINS.
Gen. VLIHTAIS.	Gen. VLIHTE.
Dat. VLIHTAI.	Dat. VLIHTIM.
Acc. VLIHT.	Acc. VLIHTINS.

Ex NI & VLIHT fit NIYLIHT, nihil, Marc. VII, 12. Luc. III, 13. Joh. XV, 5.

XXXV. OASHNN, quisquam. NI OASHNN, nemo, nullus. OAZNH, omnis. OASNH SÆI, & SA OASNH SÆI, quisquis, quicumque. quod est Francice, so hwaz so. Sax. rpa hpa rpa, OARQIZNH, omnis, unusquisque, singuli. OARQATZ, omnis. FIS OAMMEH SÆI, quicumque. FIS OAMMEH ÞEI, cuicumque. FIS OANZH SÆI, quicumque. FIS OAP A- TEI, quodcumque. FIS OAZNHEI, quicumque. FIS OIZNHÞEI, quodcumque. FIS OAH- ÞEI, quicquid, quæcumque. ÞAT LOAÞEI, quodcumque. NIM ANN AHNH, nemo. MAN- hnh, vel MANNHNH, nemo. OAPAR, quis? & quid? interrogativè de duobus. NI OAN- NNN, nemo, Joh. VII, 46.

Ætzæþere usurpatur aliquando pronominaliter pro ambo: exempli gratia, ætzietþe biþon 7e- halben, ambo conservantur, Matth. IX, 17. in ms. codice evangeliorum interlineatorum Cotromano.

* ANÞARAN, Luc. VII, 19, 20. * In- de Anglicum, eithet. 3 Þiht & puht signifi- cant etiam nominaliter rem, creaturam, animal: ut, ne mæþ ic nane epica puht onþitan þe un- gened lupt forþeorþan, nulla animantia cogno- sco, quæ sua sponte cupiunt perire. Boeth. Æl- fredi. p. 89. ælc puht þrom Gode, omnis crea- tura à Deo, ibid. p. 7. ælceþe puhte 7 7ecynd,

cujusque rei natura est, p. 92. 4 TIA forsan si- gnificat aliquid, Luc. VI, 7. 5 Legitur & næniþ puht: ut, þær næniþ puht pýl 7erþringes on 7ereþen beon miht, ibi nihil putei fontani speran- dum erat. 6 Eadem phrasis apud Latinos repe- ritur: namque tu solebas Meas esse aliquid pu- tare nugas, Catull. TI enai apud Græcos signifi- cat etiam esse aliquid pretii.

Regula.

Regula.

1. In lingua Goth. quando nominativus masculinus adjectivi, vel pronominis adjectivi naturam habentis, definit in S post aliam consonantem, formatur neutrum singulare abjiciendo S finale: ut, à MEINS, meus, MEIN, meum.
2. Neutrum plurale fit à singulari addendo A. ut à MEIN, meum, MEINA, mea.
3. Neutrum singulare, & plurale in obliquis formatur ut masculinum, excepto accusativo, qui semper similis est nominativo: ut in exemplis GANKS, & MEINS. in aliis exemplis ubi neutrum non exprimitur, brevitatis gratiâ, semper subintelligitur.
4. Quando masculinum definit in simplicem consonantem, neutrum etiam in eadem terminatur: sic NNSAK significat noster, & nostrum.

CAPUT SEXTUM.

De nominibus numerorum.

Quum ad facilius addiscendam Linguam Anglo-Saxonicam maximè Philo-Saxonibus interfit scire numeralia, quæ proximè ad pronominum naturam accedunt; rem non ingratiâ discitentibus me facturum spero, si ea hîc apposuerim.

Cardinalia.

I. An, ane, an, unus, a, um. Goth. AINS, AINA, AIN. Ang. one. Run. HIR, HIR, HIT, einer, ein, eitt. Islandice tyri, cyn, eitt, vel einn, ein, eitt. Tpegen, tpeiz, duo, tpa, dua. Goth. TYAI, TYAS, TYA, duo, a, o. TYADAGE, duorum. TYAIM, duobus. TYANS, duos. Ang. two. Run. tueir, tuex, tuo, vel tu. Dpy, hneo, tres, tria. Goth. FKINS. Ang. three. Run. Pryr, Pryar, Priu, vel Pry. Feoper, quatuor. Goth. FIDYRK, FIDNK. Ang. fourer. Run. PINNR, subur, vel fiooter, fioorar, fiogur. Fir, quinque. Goth. FIMF. Ang. five. Run. FIF, fem, vel fimm. Six, sex. Goth. SAHS. Ang. six. Run. IIAHI, siabs, vel sep. Seofoon, septem. Goth. SIBON. Ang. seven. Run. IIAH, siav, vel fio. Eahra, octo. Goth. AHTAN. Ang. eight. Run. ATTA, atta, vel aatta. Nigon, novem. Goth. NINN. Ang. nine. Run. NIU, niu. Tyn, decem. Goth. TAIHON, de quo Junius: primitus forte fuerit AAIKA, & mutato K in aspiratam, AAIA, TAIHA, TAIHON, & contractè tyn. Ac fortalsè quæ ex dēca non modò TAIHON, sed & TIG olim dixerint Gothi, quod postea videri possunt observasse in cardinalibus minoribus: ut TYAIMTIG, viginti, q. d. bis decem, &c. In majoribus verò numeris cardinalibus TAIHONDA, vel TEHONDA, postponebant loco TIG, ut in AHTANTEHONDA, octoginta. NINNTTEHONDA, nonaginta. TAIHONTTAIHONDA, vel TAIHONTTEHONDA, centum. quæ tantundem significant, ac si dicas, oclies dena, novies dena, decies dena. Anglo-Saxonice, tyn. Ang. ten. Run. TI, TIN, ti, tiu. Endlufan, ændlufan, undecim. Ang. eleven. Run. AMPEH, allivou, vel ellefu. Tpef, duodecim. Goth. TYALLIB. vel TYALLIF, numerus (inquit Junius) in quo unitates duæ relinquantur supra denarium, unde tota numerandi ratio de novo planè resumitur, ac veluti redintegratur. Pari modo endlufon, vel anlufon Anglo-Saxonibus sunt undecim. Tpef. Ang. twelbe. Run. TAMP. tolf. Dreotyne, tredecim. Ang. thirtæn. Run. TARTAL, threttan. Feopertyne, quatuordecim. Ang. fourteen. Run. PINRTAL, furtan, vel fioortan. Firtyne, quindecim. Ang. fiftæn. Run. FIFRAL, femtan. Sixtyn, sexdecim. Ang. sixtæn. Run. IIAKITAL, siactan. Seofoontyne, septemdecim. Ang. seventæn. Run. IIAPTAL, siatan. Eahratyne, octodecim. Ang. eightæn. Run. ITRRAL, atrtan. Nigontyne, novemdecim. Ang. nineætæn. Run. NIHTAL, niuntan. Tpentiz, viginti. Ang. twenty. Run. TINAH, tiubu. An jtpentiz, viginti, & unum. Dpirtiz, triginta. Goth. FKINSTIGONS. & FKIGETIGI: SYE GERE FKIGETIGIVE, quasi annorum triginta, Luc. III, 23. Ang. thirty. R. TARIATI, ibriatibi. Feopertyz, quadraginta. Goth. FIDYRKTIIGONS. Ang. forty. Run. FIAHRATI, fiauratibi. Firtiz, quinquaginta. Goth. FIMFTIGONS. Ang. fifty. Run. FIFTI, femtibi. Sixtiz, sexaginta. Ang. sixty. Run. IIAKITI, siabstibi. Hundseofoontiz, septuaginta. Goth. SIBONTIGONS.

¹ TVEIHNS, TVEIHNAIM, etiam leguntur. ² Numeralia à IV ad C sunt omnium generum. ³ DRAKMANA TAIHONGA, drachmas decem, Luc. XV, 8. ⁴ Belifan, vel lifan apud A. S. significat reliquum esse, superesse,

inde lafape, reliquum. Goth. ALIBRS, ab ALIFENAN, vel ALIFENAN, restare, superesse. ⁵ Hic notandum, quòd ab hoc numero LXX, hunc apud Anglo-Saxones præponitur usque ad hundtpefritiz, CXX.

H 2

Ang.